

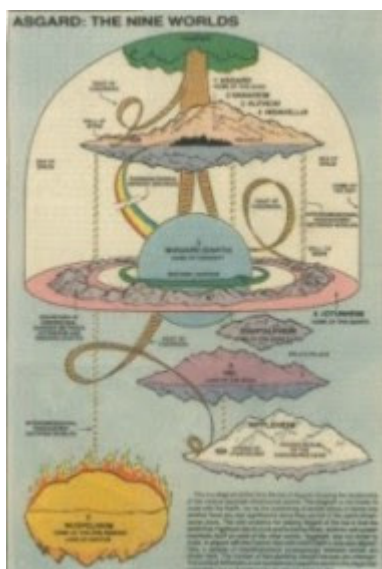
This entry is part 3 of 3 in the series **Edred Thorsson - Jak býti pohanem**

Edred Thorsson - Jak býti pohanem

Edred Thorsson (Stephen Edred Flowers): Jak býti pohanem: metodologie pro revival tradičních systémů, část 1

Edred Thorsson (Stephen Edred Flowers): Jak býti pohanem: metodologie pro revival tradičních systémů, část 2

Edred Thorsson (Stephen Edred Flowers): Jak býti pohanem: metodologie pro revival tradičních systémů, část 3

Fáze II - Subjektivní analýza a syntéza

Jakmile jsme během první fáze učinili dostatečný pokrok, musíme všechna získaná data podrobit trojnému modelu subjektivního či niterného bádání. Každé z těchto dat musíme posuzovat dle toho, jak se vztahuje k individuálnímu já subjektu (tedy k nám), jak se vztahuje k tradici (tak jak ji obecně chápeme) a jak se vztahuje k prostředí (společenskému a přírodnímu). Otázka tradice se zabývá problémem z hlediska času (tj. diachronicky), zatímco otázka prostředí z hlediska „zde-a-nyní“ (tj. synchronicky). Tento proces je vlastně popisem toho, jak jedinec nachází v Tradici smysl.

Vezměme si například tradiční údaj, že kosmos sestává z „devíti světů“. Jak se to vztahuje k mému individuálnímu já? Jak se to vztahuje k tradici? Jak se to vztahuje ke světu okolo mě? Zdůrazněme, že konkrétní odpovědi, na které přijdete, jsou zpočátku méně důležité než fakt, že jste si ony otázky položili a uvedli tak v pohyb celý proces. Časem naleznete na vaše otázky odpovědi - ne proto, že jste si je přečetli v knize od Edreda Thorssona nebo George Dumézila - ale proto, že je sami poznáte. Ony odpovědi zažijete.

Často se stává, že se ty nejlepší pokusy o objektivní i subjektivní bádání dostanou do slepé

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

uličky. Někdy zůstávají spletené problémy. Čas od času, ale obzvláště vždy, když se takové palčivé problémy vynoří, můžeme si položit tři základní otázky:

- 1) Jedná se o fakta? (tj. zda to je v souladu s objektivními daty získanými v průběhu Fáze I)
- 2) Je to estetické? (tj. zda se to jeví libě smyslům)
- 3) Je to užitečné? (tj. zda to naplňuje nějakou základní potřebu)

Vezměme si znovu nějaký příklad, abychom si ukázali, jak to funguje. Řekněme, že strýček Einar má díky svým zkušenostem s křesťanstvím námitky vůči vánočnímu stromku během oslav vánočních svátků, neboť má za to, že jde o „křesťanskou záležitost“. Chcete se dobrat toho, jak to tedy je, a tak na to aplikujete výše zmíněné otázky:

Jde o fakt, že vánoční stromek je pohanský? Ano, to lze dokázat z mnoha zdrojů. Mnoho křesťanských denominací si to uvědomuje a od vánočních stromků své přívržence odrazují. „Ale to, že to pohané dělávali, neznamená, že to musíme dělat my,“ trvá na svém strýček Einar. To je pravda, strýčku, ale fakt, že vánoční stromek je pro celou naši kulturu důležitou a významnou součástí Vánoc (navzdory pokusům křesťanství tento zvyk potlačit), ukazuje, že naplňuje estetické cítění lidu. Vzhledem k jeho oblíbenosti je jeho užitečnost coby symbolu zajištěna. Pomáhá nám uvědomit si nesmrtelnost lidu, která trvá, dokud existuje jeho identifikovatelný biologický základ. Dárky, které dáváme dětem a předkům usměřňují naši pozornost na kořeny a korunu stromu. To také ukazuje, že je lepší používat živý vánoční stromek. Ten byl odřezán od svých kořenů, když se skrytí pohané museli uchýlit se svými vánočními stromky domů, aby vskrytu uctívali to, co bylo dříve uctíváno veřejně v hájích. Připojme znovu vánoční stromek zpět ke kořenům!

A tak se zdá, že strýček Einar má s vánočním stromkem nějaký svůj osobní problém. Doma si s tím může samozřejmě naložit jak chce, ale my jsme dokázali, že vánoční stromek splňuje všechna tři kritéria, aby mohl jako pravý obyčej pokračovat a rozvíjet se.

Fáze III - Realizace

Jakmile během fáze Fáze II ustavíme jistý teoretický soubor, je na každém jedinci, aby výsledky této fáze uvedl v život svým konáním. To je ponejprve vysoce osobní záležitost. Pouze skrze fyzické uvedení v život lze posoudit životaschopnost systému, ke kterému jsme došli. Věci, které vypadají dobře na papíře nebo v teorii, mohou být v praxi neuskutečnitelné. To lze poznat právě jen skrze praxi. Z jedné strany jde o vyvrcholení celého procesu, na straně druhé je to právě začátek.

Tento proces realizace probíhá sám ve dvou fázích. V první jde o osobní realizaci. Začněte na osobním základě realizovat subjektivně dosažené vzory - a to jak vnitřně, tak navenek. Vnitřní čin je stejně tak důležitý jako čin vnější. Vnitřní čin odpovídá víře - pevnému přesvědčení v pravdivost něčeho. Idea, ve kterou hluboce a pevně věříme, je sama o sobě mocným „činem“. Ty nejsilnější a nejtrvalejší vnější činy bývají motivovány emočním „pohonem“ duše, který bývá vnímán jako víra. Severský pojem pro to je trú. Vnější čin může být vše od tradičních řemesel přes náboženské obřady vycházející z dávných

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

germánských vzorů až po práci s runami. To, co je důležité, je čin – čin za plného uvědomění si významu vlastního konání. Rezonance vzniklá mezi našimi činy a původními paradigmaty, ze kterých tyto činy vyvěrají, je založena na opravdivosti a výstižnosti jejich forem.

Za použití těchto metod můžete samozřejmě vytvořit vlastní osobní náboženství.[1] Ale pohanství je ve své podstatě lidové náboženství, svou roli v něm hraje lidská komunita. Osobní vývoj je důležitý, ba přímo zásadní, ale pokud bude izolovaný a odtržený od ostatních, nebude trvalý a tak nebude tak posvátný, jakým by mohl být. Tudíž další oblastí realizace je úroveň skupinová. Pokud to, k čemu jste dosud dorazili, nemůžete sdílet s dalšími lidmi, pak jste pouze vytvořili vysoce individuální systém. Právě z tohoto důvodu jsou pro aplikaci nezbytná seskupení. Jakmile je systém úspěšný v rámci celého společenství, potom lze konstatovat, že nabyt (či znovuzískal) transpersonální validitu.

To je vlastním úkolem pohanského revivalu. Když společně dosáhneme obecné platnosti systému (na pevných základech, které nám poskytuje metodologie, kterou jsme nastínili), ukáže se, že nejde o něčí výmysl, ale o skutečné a rezonující probuzení něčeho, co dlouho dřímalo v duši všech, které to oslovilo. A říká se tomu PRAVDA.

Přednáška Stephena Edreda Flowerse (Edreda Thorssona), ředitele **Woodharrow Institute of Germanic Studies** byla publikována v **Sauiló**, magazínu pro indoevropskou tradici. Překlad – Dalreiks.

===

[1] To by samozřejmě bylo vysoce autentické ve vztahu (kupříkladu) ke starému germánskému pohanství – pokud bychom skutečně aplikovali metodologii nastíněnou v této eseji – nicméně by postrádalo jednu podstatnou dimenzi, o které se píše dále.

Series Navigation

<< Edred Thorsson (Stephen Edred Flowers): Jak býti pohanem: metodologie pro revival tradičních systémů, část 2